

„Blančino ucho je u nás v obýváku“

Rozhovor / Herec Milan Hajn, člen Divadla Drak, držitel Ceny Thálie a představitel Bílého tesáka.

Jaké byly Vaše první reakce, když jste se dozvěděl, že budete hrát Bílého tesáka? Měl jste před tesákem nějakou jinou zkušenost s hraním zvířete?

Pokud si vzpomínám, tak se hned od začátku počítalo s tím, že budeme ten příběh vyprávět prostřednictvím live cinema, takže jsem se těšil na to, co nám tenhle přístup nabídne. V loutkovém divadle a divadle pro děti se rolím zvířat vyhnu jen těžko, ale Tesák je svou formou tak odlišný od všeho, co jsem dělal dřív, že to byla svého druhu první zkušenost.

Jak jste se a díky jakým prostředkům a postupům dopracoval k finálnímu ztvárnění Bílého tesáka? Bylo to náročné?

Bylo to náročné zejména z technických důvodů, protože nám trvalo hodně dlouho a ještě dlouho po premiéře, než jsme vychytali všechny slabé články v celé video aparatuře. Takže jsme si nespočetněkrát užili, ať už na zkouškách, nebo pak i během představení, takzvaný blue-screen, tedy modrou obrazovku, znamenající výpadek signálu. Pokud jde o postavu Tesáka jako charakter, žádný zvláštní postup jsem nepoužil. Nechal jsem se vést příběhem, konkrétními situacemi a ze všeho nejvíce se soustředil na manipulaci s kamerou.

Co vás osobně na inscenaci přitahuje?

Právě to, že se musím maximálně soustředit hlavně na technickou stránku, na záběry a celkově manipulaci s kamerou, bez níž by inscenace nemohla fungovat.

Jak se hra od své premiéry proměnila? Proměnilo se Vám v nějakých detailech ztvárnění Bílého tesáka?

Každá inscenace se průběžně proměňuje a vyvíjí. Neumím říct, v čem se proměnil Tesák, ale myslím, že kdybych si pustil záznam z premiéry z roku 2018 a vedle toho současnou podobu, bylo by těch detailů i větších rozdílů až až.

Jak se vám zkoušelo s kamerou v ruce? Jak jí vnímáte nyní po mnoha reprízách?

Mám rád techniku a rád fotím, takže jsem se na zkoušení s kamerou těšil a zvykl jsem si rychle. Těžší bylo vychytávání nejrůznějších technických problémů, se kterými se těžko dalo počítat dopředu. Na začátku zkoušení jsme měli jednu kameru propojenou kabelem s projektorem. Postupem času jsme se dopracovali k tomu, že kamera má speciální ochranný obal s převodníkem signálu a celé to váží minimálně dvakrát tolik, co samotná kamera na začátku. Navíc máme v záloze připravené dvě totožné kamery. Kdyby na té hlavní byla nějaká porucha, jsme schopni během chvíle přepnout na záložní a nemusíme přerušovat představení.

Zamiloval jste si něco na prostředku live cinema? Chybí vám od té doby i v dalších inscenacích?

Live cinema jako divadelní prostředek má velký potenciál, je lákavé s ním pracovat, ale taky je důležité, aby se nepoužíval samoúčelně.

Nechybí mi, ale jestli se nám ho někdy v budoucnu podaří použít alespoň tak smysluplně jako v Tesákovi, budu rád.

Nemohu se nezeptat, kde je nyní umístěna vaše skleněná Thálie? Když jste ji obdržel, nechal jste se slyšet, že ji věnujete bývalé kolegyni z plzeňského divadla, které jste cenu omylem rozbil a ponecháte si pouze její kousek-ucho, který jí zůstal.

Je to tak. Moje váza je v Plzni a Blančino ucho je u nás v obýváku. A musím říct, že tahle úsporná verze Thálie je mnohem praktičtější.

REAKCE DIVÁKŮ NA VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ 39 STUPŇŮ

„Já jsem maximálně spokojený. Přišli jsme se bavit a dostali jsme to. Michal Isteník byl skvělý.“

„Úžasná atmosféra, lidi byli úžasný, herci byli úžasný. Jsem naprosto spokojená a kulturně uspokojená.“

„Bylo to vtipný, bylo to živý. Byli neuvěřitelně všestranný.“

„Dlouho jsme nebyli v divadle a tenhle návrat se nám moc líbil. Kompletně super.“

„Moc se nám to líbilo. Úžasný. Byli jsme plni očekávání, co všechno přijde po saltu.“

„To bylo tak skvělý, jak od Divadelního klubu Jirásek. Já jsem je tam úplně viděl.“

„Bylo mi líto, jak si dělali legraci z těla pana Isteníka. Jako bych slyšel moje spoluhráče z kapely.“

„Bojím se zvuků zbraní, takže to bylo pro mě někdy dost nepřijemný.“

„Výstřely humoru, varieté i kudla v zádech“

Reportáž / Slavnostní zahájení s představením 39 stupňů souboru BuranTeatr

A je to tady. Včera začal po dvou letech plnohodnotný ročník festivalu. Foyer se hemžilo natěšenými návštěvníky nejen z České Lípy a Nového Boru. Slavnostní zahájení, radost z možnosti kulturního zážitku, komediální představení, Michal Isteník v hlavní roli, to vše byl důvod k zaplnění novoborského divadla. Očekávání zážitku byla vysoká a gradovala s blížící se devatenáctou hodinou.

Na úvod zazněl hřejivý projev ředitelky festivalu Dity Krčmářové, stejně tak zástupců měst Česká Lípa a Nový Bor. Pan starosta Nového Boru mimochodem zmínil, že on sám se kdysi účastnil přehlídky jako mladý ochotník a měl by radost, kdyby i po rekonstrukci Jiráskova divadla přehlídka alespoň jedním představením v Novém Boru zůstala. Úvodů není nikdy dost, takže i samotná hra začala projevem jednoho z herců. Nejdříve nebylo patrné, zda myslí svá slova vážně nebo už začíná ona krimi komedie, za chvíli se prolomily ledy a hlediště se smálo spolu s jevištěm.

Zdálo se až neuvěřitelné, že více než 30 postav ztvárnilo pouze 5 herců. Ani kulis na jevišti nebylo mnoho, herci nám vysvětlili, že jich každé vystoupení a zkoušku potřebovali méně a méně, až zbylo jen pár tyčí a dvě židle. Nejdražší kulisa byla na jevišti paradoxně nejkratší čas. Do celého vystoupení hrála zcela padnoucí veselá či napínavá jazzová muzika.

Musíme samozřejmě vzpomenout nejzajímavější okamžiky inscenace, například legendární postavu zelené třepatající bažiny, přes kterou přeskakovali hlavní postavy. Také byl zajímavý pohled na cestu vlakem s improvizací části hry, útekem přes střechu vlaku a šplhání po trámech zakončené seskokem (se saltem a kotrmelci samozřejmě).

Když hlavní hrdina porazil záporáky a zjistil, co je oněch 39 stupňů, což je mimochodem v každé inscenaci něco úplně jiného, mohl se konečně vrátit do svého bytu, kde zapomněl stále ještě malujícího malíře. Loučí se s námi jak jinak než v náručí krásné ženy.

Smíchem se pokračovalo také na besedě. Atmosféra byla naplněná přátelskou energií. Na divadelním souboru byla vidět neuvěřitelná, zároveň ale velmi křehká souhra. Odpovídali statečně na otázky diváků, podíl naučeného textu a improvizace vyčíslili na 92:8 procentům. Také ale oznámili, že je bohužel možné, že je toto jejich poslední vystoupení pod taktovkou BuranTeatru. Přislíbili však, že by rádi v této partě, která spolu funguje od vysokoškolských let, pokračovali. Doufejme tedy, že si je již brzy budeme moci pozvat na nějaký další ročník divadelního podzimu. Byl to krásný večer.

Naprosto báječný BuranTeatr po besedě

Slavnostní zahájení si nenechalo ujít početné publikum

PROČ BYSTE MĚLI PŘIJÍT ZÍTRA S DĚTI NA MIMJI?

„Nový cirkus je fenomén. A i vaši nejmenší teď mohou zjistit, co je zač. Show obřích rozměrů. A Losers Cirque Company jsou top. Navíc nyní spolupracují s Radimem Vizvářym, držitelem Ceny Thálie, a populární herečkou Annou Polívkovou. Představení je barevné, energické, plné kung-fu, humoru a akrobatických čísel. Tohle je něco, co vaši kluci i vaše holky musí vidět.“

Losers Cirque Company: Mimjové
16. 10., 10:00, Městské divadlo Nový Bor

PROČ BYSTE MĚLI PŘIJÍT NA VŠECHNY BÁJEČNÝ VĚCI?

Hra, která vás chytne u srdce. Stejně jako chytla u srdce letošní diváky Jiráskova Hronova. Režisérka Tereza Gvoždíáková je totiž fakt talent a Pavel Volf navíc velký sympaťák. A také skvělý herec, který tuto one-man show s bravurou utáhne. Dokonce budete mít možnost si s ním zahrát, aniž byste se museli bát nebo se stydět. A když vás to vezme, můžete jít dvakrát. Jak zahnat chmury z podzimního počasí? Právě touto hrou.

Divadlo Navenek: Všechny báječné věci
16. 10., 18:00 a 20:00, Centrum textilního tisku Česká Lípa

SOUTĚŽ #2: S JAKOU HROU SE ÚČASTNILO DIVADLO DRÁK LIBERECKÉHO FESTIVALU MATEŘINKA 2021? Svou odpověď pošlete na telefonní číslo 774 116 048 vždy do 23:00 dne vyhlášení soutěže. Za každou správnou odpověď získáte bod. Soutěžící s nejvyšším počtem bodů uvidí po konci festivalu nevidané a litovat nebudou.